Europeiska unionens råd

Bryssel den 11 december 2018
(OR. en)

15472/18

Interinstitutionellt ärende:
2018/0416(NLE)

FISC 557
ECOFIN 1193
DIGIT 254

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	11 december 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 821 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 vad gäller leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som förmedlas genom elektroniska gränssnitt och de särskilda ordningarna för beskattningsbara personer som tillhandahåller tjänster till icke beskattningsbara personer, som utför distansförsäljning av varor och vissa inhemska leveranser av varor

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 821 final.

Bilaga: COM(2018) 821 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 11.12.2018
COM(2018) 821 final

2018/0416 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING

om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 vad gäller leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som förmedlas genom elektroniska gränssnitt och de särskilda ordningarna för beskattningsbara personer som tillhandahåller tjänster till icke beskattningsbara personer, som utför distansförsäljning av varor och vissa inhemska leveranser av varor

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

I artikel 397 i rådets direktiv 2006/112/EG[1] (nedan kallat *mervärdesskattedirektivet*) föreskrivs att ”rådet skall enhälligt på kommissionens förslag besluta om nödvändiga åtgärder för tillämpningen av detta direktiv”.

På grundval av rådets förordning (EU) nr 282/2011[2] (nedan kallad *genomförandeförordningen för mervärdesskattedirektivet*) föreskrivs bindande regler om tillämpningen av vissa bestämmelser i mervärdesskattedirektivet. I synnerhet fastställs i kapitel XI avsnitt 2 i denna förordning närmare bestämmelser för tillämpningen av de särskilda ordningarna för icke-etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster till icke beskattningsbara personer, enligt definitionen i artiklarna 358–369k i mervärdesskattedirektivet (det förenklade systemet för registrering och betalning med en enda kontaktpunkt *MOSS – Mini One Stop Shop*). MOSS gör det möjligt för leverantörer av sådana tjänster att använda en webbportal i den medlemsstat i vilken de är registrerade för den mervärdesskatt som ska betalas i andra medlemsstater.

Den 5 december 2017 antog rådet direktiv (EU) 2017/2455[3] (nedan kallat *direktivet om mervärdesskatt på e-handel*) om ändring av mervärdesskattedirektivet som, bland annat ledde till följande:

– En utvidgning av tillämpningsområdet för MOSS till alla typer av tjänster, samt till gemenskapsintern distansförsäljning av varor och distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland, och en omvandling av MOSS till en enda kontaktpunkt (One Stop Shop).

– Införande av särskilda bestämmelser tillämpliga på beskattningsbara personer som förmedlar vissa tillhandahållanden av en annan beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, plattform, portal eller liknande.

Syftet med detta förslag är att fastställa de detaljerade genomföranderegler som behövs för att stödja dessa ändringar av mervärdesskattedirektivet som ska tillämpas från och med den 1 januari 2021. Detta uppnås genom en ändring av genomförandeförordningen för mervärdesskattedirektivet.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

I detta förslag fastställs de närmare bestämmelser som krävs för att genomföra direktivet om mervärdesskatt på e-handel som ingår som en del av handlingsplanen för mervärdesskatt[4].

---

1 Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

2 Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (omarbetning) (EGT L 77, 23.3.2011, s. 1).

3 Rådets direktiv (EU) 2017/2455 av den 5 december 2017 om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållanden av tjänster och distansförsäljning av varor (EUT L 348, 29.12.2017, s. 7).

4 COM (2016) 148 final – ”Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU – Dags för beslut”.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Utöver handlingsplanen för mervärdesskatt har direktivet om mervärdesskatt på e-handel identifierats som ett centralt initiativ i strategin för den digitala inre marknaden[5] och i strategin för den inre marknaden[6] och handlingsplanen för e-förvaltning[7].

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslaget grundar sig på artikel 397 i mervärdesskattedirektivet. I denna artikel anges att rådet genom enhälligt beslut på förslag från kommissionen ska anta nödvändiga åtgärder för tillämpningen av detta direktiv.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Genom förslaget ändras de detaljerade bestämmelser som krävs för en väl fungerande MOSS som fastställs i genomförandeförordningen för mervärdesskattedirektivet, efter utvidgningen av dess tillämpningsområde. Den enda kontaktpunkten MOSS är ett EU-omfattande it-system som möjliggör elektroniskt utbyte av registreringar av mervärdesskatt och uppgifter om mervärdesskattedeklarationer mellan medlemsstaterna, vilka måste grundas på harmoniserade detaljerade rättsliga bestämmelser. Dessutom genomför den bestämmelserna i direktivet om mervärdesskatt på e-handel för beskattningsbara personer som förmedlar leveranser av varor eller tillhandahåller tjänster, genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, plattform, portal eller liknande. Dessa bestämmelser måste tillämpas på ett harmoniserat sätt i alla medlemsstater för att inte skapa kryphål som kan generera intäktsförluster.

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Detta förslag är nödvändigt för att anpassa genomförandeförordningen för mervärdesskattedirektivet och beakta bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet, ändrat genom direktivet om mervärdesskatt på e-handel. Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen, det vill säga det går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de avsedda syftena med direktivet om mervärdesskatt på e-handel.

- **Val av instrument**

Förslaget ändrar rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för mervärdesskattedirektivet.

---

5 COM(2015) 192 final.
6 COM(2015) 550 final.
7 COM(2016) 179 final.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

I den konsekvensbedömning som åtföljer kommissionens förslag som ledde till antagandet av direktivet om mervärdesskatt på e-handel ingår en utvärdering av MOSS. I denna utvärdering konstaterades bland annat ett antal brister, såsom hur komplext det är för beskattningsbara personer att göra rättelser i mervärdesskattedeklarationer. Dessa brister har åtgärdats i direktivet om mervärdesskatt på e-handel, men kräver att detaljerade tillämpningsföreskrifter fastställs i genomförandeförordningen för mervärdesskattedirektivet.

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionen vidtog flera samråd med medlemsstaternas myndigheter, både från skatteförvaltningen och tullförvaltningen, inom ramen för Gruppen för mervärdesskattens framtid. Den träffade också de berörda företagen både inom ramen för expertgruppen för mervärdesskatt och vid möten med inriktning på elektroniska gränssnitt och postoperatörer. Slutligen anordnades ett särskilt Fiscalis 2020-seminarium i Malta i mars 2018 där företrädare för skatte- och tullmyndigheterna och de berörda branscherna tillsammans diskuterade de frågor som uppkommer vid genomförandet av direktivet om mervärdesskatt på e-handel.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Det har inte behövts några externa sakkunnigutlåtanden.

- **Konsekvensbedömning**

De berörda åtgärderna är rent tekniska och består enbart av ett fastställande av hur de bestämmelser som rådet redan antagit ska tillämpas. Därför behövs ingen konsekvensbedömning.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Detta förslag genomför direktivet om mervärdesskatt på e-handel som utvidgar tillämpningsområdet för MOSS till alla gränsöverskridande tillhandahållanden av tjänster mellan företag och kunder samt till distansförsäljning av varor (både inom EU och från tredjeländer eller tredjeterritorier till EU). MOSS är en viktig förenkling för de berörda leverantörerna, eftersom den gör det möjligt att deklarera och betala mervärdesskatt i en enda medlemsstat för alla leveranser till kunder i andra medlemsstater. Detta är särskilt relevant för små och medelstora företag för vilka kostnaderna för efterlevnaden av skyldigheter på mervärdesskatteområdet relativt är högre än för stora företag.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Genomförandet kommer att övervakas av Ständiga kommittén för administrativt samarbete, med stöd av dess underkommitté för it-frågor och Ständiga kommittén för informationsteknik.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

1. Leverantörens indirekta medverkan i försändelsen eller transporten

I artikel 14.4 i mervärdesskattedirektivet, ändrat genom direktivet om mervärdesskatt på e-handel, definieras ”gemenskapsintern distansförsäljning av varor” och ”distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeterritorium eller ett tredjeland”. Dessa definitioner omfattar också leveranser av varor när leverantören indirekt medverkar i försändelsen eller transporten till kunden. För att säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av dessa definitioner, är det nödvändigt att definiera innebörden av begreppet ”indirekt”. Hittills har detta begrepp bara förtydligats i mervärdesskattekommitténs riktlinjer. Genom förslaget införs texten till dessa riktlinjer i genomförandeförordningen för mervärdesskattedirektivet för att öka rättssäkerheten för både ekonomiska aktörer och skattemyndigheter (artikel 1.1b, med tillägg av en ny artikel 5a i förordningen).

2. Bestämmelser om elektroniska gränssnitt

Genom artiklarna 14a och 242a i mervärdesskattedirektivet, ändrat genom direktivet om mervärdesskatt på e-handel, införs särskilda bestämmelser för elektroniska gränssnitt, såsom en marknadsplats, plattform eller portal som förmedlar vissa leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som görs av andra beskattningsbara personer. I de uttalanden som fogats till rådets protokoll vid antagandet av direktivet om mervärdesskatt på e-handel uppmanade rådet kommissionen att föreslå nödvändiga tillämpningsföreskrifter för tillämpningen av dessa bestämmelser, med beaktande av följande faktorer:

– En definition av den situation där en beskattningsbar person anses förmedla försäljning av varor eller tjänster genom användning av ett elektroniskt gränssnitt (detta föreslås i artikel 1.1b, med tillägg av en ny artikel 5b i förordningen och en ny punkt 4, med tillägg av en ny artikel 54b i förordningen).

– Särskilda bestämmelser om villkoren för att fastställa när betalningen kan godkännas för att avgöra under vilken beskattningsperiod leveranser av beskattningsbara personer som förmedlar leveranser av varor inom gemenskapen via ett elektroniskt gränssnitt eller av en beskattningsbar person som utnyttjar den särskilda ordningen för distansförsäljning av varor från ett tredje territorium eller ett tredjeland bör redovisas (detta anges i artikel 1.3), med tillägg av ett nytt kapitel Va och artikel 41a i förordningen och punkt 5, med tillägg av en ny artikel 61b i förordningen).

– Den typ av uppgifter som ska bevaras i räkenskaperna över beskattningsbara personer som förmedlar leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster i gemenskapen genom användning av ett elektroniskt gränssnitt. Hänsyn bör tas till vilka uppgifter som finns tillgängliga för sådana beskattningsbara personer, är relevanta för skatteförvaltningar och står i proportion till syftet med bestämmelsen samt behovet av att följa den allmänna dataskyddsförordningen (EU) 2016/679 (se artikel 1.4, med tillägg av ett nytt avsnitt 1a och artikel 54c i förordningen).

Till följd av diskussioner med medlemsstaternas myndigheter och företag, införs genom artikel 1.1b en ny artikel 5c i genomförandeförordningen för mervärdesskattedirektivet som anger följande:

– När ett elektroniskt gränssnitt självt anses ha tagit emot och levererat varorna, ska det inte hållas ansvarigt för betalningen av eventuell mervärdesskatt som överstiger den mervärdesskatt som deklarerats och betalats för försäljning som gjorts via det

elektroniska gränssnittet. En sådan bestämmelse är nödvändig för att göra det möjligt för medlemsstaterna att befria elektroniska gränssnitt från ytterligare mervärdesskattebetalningar om det elektroniska gränssnittet är beroende av information som lämnas av den leverantör som säljer varorna via det elektroniska gränssnittet och kan visa att denne agerat i god tro.

– Alla leverantörer som säljer varor genom gränssnittet ska anses vara en beskattningsbar person och deras kunder ska anses vara en icke beskattningsbar person. Denna presumtion befriar gränssnittet från bördan att behöva bevisa säljarens och kundens verksamhet.

3. Bestämmelser om utvidgning av tillämpningsområdet för en enda kontaktpunkt (artikel 1.5 som ersätter kapitel XI avsnitt 2 i genomförandeförordningen för mervärdesskattedirektivet)

Merparten av dessa bestämmelser uppdaterar kapitel XI avsnitt 2 i genomförandeförordningen för mervärdesskattedirektivet om fastställande av de tillämpningsföreskrifter som krävs för en väl fungerande MOSS, efter utvidgningen av dess tillämpningsområde.

Som ett resultat av samrådet med berörda parter föreslås ett antal ändringar som går utöver en anpassning av dessa bestämmelser till en utvidgning av tillämpningsområdet för MOSS. Ändringarna avser följande frågor:

(a) I artikel 369q i mervärdesskattedirektivet, ändrat genom direktivet om mervärdesskatt på e-handel, föreskrivs att identifieringsmedlemsstaten ska tilldela ett registreringsnummer till en förmedlare som agerar i den beskattningsbara personens namn och på uppdrag av den beskattningsbara person som använder sig av systemet med en enda kontaktpunkt för distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeterritorium eller ett tredjeland. Ett andra stycke ska läggas till i artikel 57e i genomförandeförordningen för mervärdesskattedirektivet som förtydligar att detta registreringsnummer är ett tillstånd som gör det möjligt för denna person att agera som förmedlare och kan inte användas av förmedlaren för att redovisa mervärdesskatt på beskattningsbara transaktioner.

(b) I artikel 57g i genomförandeförordningen för mervärdesskattedirektivet föreskrivs att om en beskattningsbar person frivilligt upphör med att använda MOSS, även av om denna person fortsätter att leverera varor eller tillhandahålla tjänster som kan komma i fråga för dess användning, ska den beskattningsbara personen uteslutas från MOSS i alla medlemsstater under två kalenderkvartal. Denna bestämmelse stryks, eftersom den inte anses användbar av medlemsstaterna och kan skapa ytterligare bördor för de berörda beskattningsbara personerna.

(c) Direktivet om mervärdesskatt på e-handel möjliggör rättelser inom tre år av tidigare mervärdesskattedeklarationer som lämnats genom systemet med en enda kontaktpunkt i en senare deklaration i stället för att skicka tillbaka deklarationen för den beskattningsperiod för vilken rättelserna gäller, såsom är fallet i MOSS. Direktivet om mervärdesskatt på e-handel anger emellertid inte hur rättelser av deklarationer som avser skatteperioder före den 1 januari 2021 ska göras från och med 2021. För att begränsa konsekvenserna av övergången från ett system till ett annat, är det bättre att behålla det nuvarande systemet för att göra rättelser av mervärdesskattedeklarationer som lämnats genom MOSS som avser perioderna från och med det fjärde kvartalet 2017 till och med det fjärde kvartalet 2020. Förslaget

ändrar artikel 61 i genomförandeförordningen för mervärdesskattedirektivet i enlighet med detta.

(d) Enligt systemet med en enda kontaktpunkt måste rättelser av tidigare mervärdesskattedeklarationer lämnas in i en senare deklaration. När den slutliga mervärdesskattedeklarationen har lämnats in kommer det inte längre att vara möjligt för en beskattningsbar person som uteslutits från den enda kontaktpunkten, i enlighet med artikel 61a i genomförandeförordningen för mervärdesskattedirektivet, att lämna in senare mervärdesskattedeklarationer. Som en följd av förslaget anges att eventuella rättelser av den slutliga mervärdesskattedeklarationen och tidigare deklarationer som uppkommit efter inlämnandet av den slutliga deklarationen ska fullgöras direkt hos skattemyndigheterna i den berörda konsumtionsmedlemsstaten.

(e) De räkenskapsuppgifter som ska bevaras av en beskattningsbar person som använder sig av MOSS inbegriper för närvarande kundens namn, om den beskattningsbara personen känner till detta. Eftersom denna information bara ska lagras om den finns tillgänglig, inte är nödvändig för att fastställa den medlemsstat i vilken leveransen är beskattningsbar och kan ge upphov till frågor om skydd av personuppgifter, ingår den inte längre i de räkenskaper som ska föras av beskattningsbara personer som använder sig av den enda kontaktpunkt som förtecknas i artikel 63c i genomförandeförordningen för mervärdesskattedirektivet. Ytterligare information om återsändande av varor och försändelse eller transaktionsnummer ingår i artikel 63c för att underlätta kontrollen av dessa transaktioner.

4. Övriga bestämmelser

Artikel 14 har strukits till följd av strykningen av artikel 34 i mervärdesskattedirektivet genom direktivet om mervärdesskatt på e-handel (artikel 1.2).

I artikel 2 föreskrivs att åtgärderna ska tillämpas från och med den 1 januari 2021, vilket är tillämpningsdatumet för de relevanta bestämmelserna i direktivet om mervärdesskatt på e-handel som detta förslag genomför. Dessutom föreskrivs en möjlighet för beskattningsbara personer att registrera sig i systemet med en enda kontaktpunkt från och med den 1 oktober 2020, för att de ska kunna använda det från och med den 1 januari 2021.

2018/0416 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING

om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 vad gäller leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som förmedlas genom elektroniska gränssnitt och de särskilda ordningarna för beskattningsbara personer som tillhandahåller tjänster till icke beskattningsbara personer, som utför distansförsäljning av varor och vissa inhemska leveranser av varor

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[1], särskilt artikel 397,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 2006/112/EG[2] ändrades genom rådets direktiv (EU) 2017/2455[3], som bland annat utvidgade tillämpningsområdet för de särskilda ordningarna för icke-etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och elektroniska tjänster till icke beskattningsbara personer för alla typer av tjänster samt gemenskapsintern distansförsäljning av varor och distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland. Genom direktiv (EU) 2017/2455 införs också vissa bestämmelser för beskattningsbara personer som förmedlar leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som görs av andra beskattningsbara personer genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, plattform, portal eller liknande.

(2) De närmare bestämmelserna för tillämpningen av dessa särskilda ordningar som fastställs i rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011[4] bör uppdateras efter utvidgningen av deras tillämpningsområde.

(3) Definitionerna av ”gemenskapsintern distansförsäljning av varor” och ”distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland” i direktiv 2006/112/EG omfattar också leveranser av varor om leverantören indirekt medverkar i försändelsen eller transporten till kunden. För att säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av dessa definitioner i medlemsstaterna och för att öka

---

1 EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

2 Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

3 Rådets direktiv (EU) 2017/2455 av den 5 december 2017 om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållanden av tjänster och distansförsäljning av varor (EUT L 348, 29.12.2017, s. 7).

4 Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 77, 23.3.2011, s. 1).

rättssäkerheten för både ekonomiska aktörer och skattemyndigheter, är det nödvändigt att i detta sammanhang förtydliga och definiera innebörden av begreppet indirekt.

(4) På motsvarande sätt – för att säkerställa en enhetlig tillämpning i alla medlemsstater av bestämmelserna om beskattningsbara personer som förmedlar leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster inom gemenskapen och för att förbättra rättssäkerheten för beskattningsbara personer som omfattas av mervärdesskatteregler och skattemyndigheter som verkställer dessa regler – är det nödvändigt att definiera innebörden av begreppet ”förmedlar” och att förtydliga när en beskattningsbar person inte anses förmedla leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster genom ett elektroniskt gränssnitt.

(5) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av mervärdesskattereglerna är det nödvändigt att tydligt fastställa den tidpunkt då kundens betalning kan anses vara godkänd för att fastställa under vilken skatteperiod leveranser från beskattningsbara personer som förmedlar leveranser av varor i gemenskapen genom användning av ett elektroniskt gränssnitt eller av varje beskattningsbar person som utnyttjar den särskilda ordningen för distansförsäljning av varor från ett tredje territorium eller ett tredjeland ska deklareras.

(6) Det är nödvändigt att fastställa vilken typ av uppgifter som ska lagras i räkenskaperna för beskattningsbara personer som förmedlar leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster i gemenskapen genom användning av ett elektroniskt gränssnitt. Vid fastställandet bör hänsyn tas till den typ av information som är tillgänglig för sådana beskattningsbara personer, deras relevans för skattemyndigheter och kravet på att sådan redovisning och bokföring bör vara proportionell för att uppfylla de rättigheter och skyldigheter som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679[5].

(7) En beskattningsbar person som förmedlar vissa leveranser av varor inom gemenskapen genom användning av ett elektroniskt gränssnitt anses själv ha tagit emot och levererat varorna och är skyldig att betala mervärdesskatt på dessa leveranser. Det är viktigt att beakta att en sådan beskattningsbar person kan vara beroende av riktigheten i de uppgifter som lämnas av de leverantörer som säljer varor via det elektroniska gränssnittet för att korrekt deklarera och betala erforderlig mervärdesskatt. Det är därför rimligt att föreskriva att en sådan beskattningsbar person inte ska hållas ansvarig för mervärdesskattebelopp som överstiger den mervärdesskatt som personen deklarerade och betalade för dessa leveranser när den erhållna informationen är felaktig, om personen kan visa att han inte kände till och rimligen inte kunde ha känt till detta. Detta bör ge medlemsstaterna möjlighet att befria dessa beskattningsbara personer från ytterligare mervärdesskatteskyldighet när de handlar i god tro.

(8) I syfte att minska den administrativa bördan för beskattningsbara personer som förmedlar vissa leveranser av varor inom gemenskapen genom användning av ett elektroniskt gränssnitt är det lämpligt att befria dem från bördan att behöva bevisa säljarens och kundens verksamhet. Därför bör vissa motbevisbara presumtioner införas genom vilka leverantörer som säljer varor via det elektroniska gränssnittet anses vara beskattningsbara personer och deras kunder icke beskattningsbara personer.

---

[5] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

(9) För att undvika oklarheter är det nödvändigt att ange att det registreringsnummer som tilldelats en förmedlare som agerar i den beskattningsbara personens namn och på uppdrag av den beskattningsbara person som utnyttjar importordningen, är ett tillstånd som gör det möjligt för personen att agera som förmedlare och inte kan användas av förmedlaren för att redovisa mervärdesskatt på beskattningsbara transaktioner som han själv utför.

(10) Den bestämmelse som utesluter en beskattningsbar person som frivilligt upphör med att utnyttja en särskild ordning att återgå till den särskilda ordningen under en period på två kalenderkvartal anses inte lämpligt av medlemsstaterna och kan skapa ytterligare bördor för den berörda beskattningsbara personen. Den bestämmelsen bör därför tas bort.

(11) För att begränsa konsekvenserna av ändringarna på det sätt rättelserna av tidigare mervärdesskattedeklarationer måste göras enligt ett särskilt system är det att föredra att föreskriva att rättelser av en mervärdesskattedeklaration för en skatteperiod, som föregår den dag från och med vilken medlemsstaterna ska tillämpa nationella åtgärder för att följa artiklarna 2 och 3 i direktiv (EU) 2017/2455, ska göras genom ändringar av den deklarationen. Eftersom rättelser av tidigare mervärdesskattedeklarationer måste lämnas in i en senare deklaration för skatteperioder från och med den 1 januari 2021 kommer beskattningsbara personer som utesluts från en särskild ordning inte längre att kunna göra rättelser i en senare deklaration. Det är därför nödvändigt att föreskriva att sådana rättelser bör fullgöras direkt hos skattemyndigheterna i den berörda konsumtionsmedlemsstaten.

(12) Eftersom namnet på kunden bara måste bevaras i räkenskapsuppgifterna för en beskattningsbar person som utnyttjar en särskild ordning, om den finns tillgänglig för den beskattningsbara personen, inte behövs för att fastställa den medlemsstat i vilken leveransen omfattas av mervärdesskatt och kan ge upphov till frågor om skydd av personuppgifter, är det inte längre nödvändigt att införa namnet på kunden i de räkenskapsuppgifter som ska bevaras av beskattningsbara personer som utnyttjar en särskild ordning. För att underlätta kontrollen av leveranser av varor som omfattas av en särskild ordning, är det nödvändigt att inkludera information om återsändande av varor och försändning eller transaktionsnummer bland de uppgifter som beskattningsbara personer ska bevara.

(13) Genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 ska ändras på följande sätt:

1) Kapitel IV ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken till kapitel IV ska ersättas med följande:

”**BESKATTNINGSBARA TRANSAKTIONER**

(AVDELNING IV I DIREKTIV 2006/112/EG)

AVSNITT 1

Leverans av varor

(Artiklarna 14–19 i direktiv 2006/112/EG)”.

b) Följande artiklar ska införas som artiklarna 5a, 5b och 5c:

”Artikel 5a

För tillämpningen av artikel 14.4 i direktiv 2006/112/EG, ska varorna anses ha försänts eller transporterats av eller på uppdrag av leverantören, inbegripet om leverantören indirekt medverkar i försändelsen eller transporten av varorna, i följande fall:

(a) Om försändelsen eller transporten av varorna lagts ut av leverantören till en tredje part som levererar varorna till kunden.

(b) Om försändelsen eller transporten av varorna tillhandahålls av en tredje part, men leverantören antingen har helt eller delvist ansvar för leveransen av varorna till kunden.

(c) Om leverantören fakturerar och uppbär transportavgiften från kunden och vidarebefordrar den till en tredje part som ombesörjer försändelsen eller transporten av varorna.

(d) Om leverantören på ett sätt som främjar tillhandahållandet av en tredje parts tjänster till kunden, sätter kunden och den tredje parten i kontakt eller på annat sätt ger tredje part information som behövs för leverans av varorna till konsumenten.

Varor ska dock inte anses ha försänts eller transporterats av leverantören eller för leverantörens räkning om kunden själv transporterar varorna eller om kunden ombesörjer leveransen av varorna med en tredje person och leverantören inte direkt eller indirekt medverkar för att tillhandahålla eller hjälpa till med att organisera försändelsen eller transporten av dessa varor.

Artikel 5b

För tillämpningen av artikel 14a i direktiv 2006/112/EG ska uttrycket ”förmedla” avse användning av ett elektroniskt gränssnitt som gör det möjligt för en kund och en leverantör, som säljer varor via det elektroniska gränssnittet, att komma i kontakt som leder till en leverans av varor genom det elektroniska gränssnittet med den kunden.

En beskattningsbar person ska emellertid inte förmedla en leverans av varor om följande villkor är uppfyllda:

(a) Den beskattningsbara personen inte, vare sig direkt eller indirekt, har fastställt de allmänna villkoren för leveransen av varor.

(b) Den beskattningsbara personen inte, vare sig direkt eller indirekt, medverkar till att påföra skatt för gjorda betalningar.

(c) Den beskattningsbara personen inte, vare sig direkt eller indirekt, medverkar till beställningen eller leveransen av varorna.

Dessutom ska inte artikel 14a i direktiv 2006/112/EG gälla beskattningsbara personer som bara tillhandahåller något av följande:

(a) Hantering av betalningar i samband med leveransen av varor.

(b) Förteckning eller marknadsföring av varor.

(c) Omdirigering eller överföring av kunder till andra elektroniska gränssnitt där varorna saluförs, utan någon ytterligare medverkan i leveransen.

Artikel 5c

1. För tillämpningen av artikel 14a i direktiv 2006/112/EG ska en beskattningsbar person, som anses ha tagit emot och levererat varorna själv, inte hållas ansvarig för betalning av mervärdesskatt som överstiger den mervärdesskatt som personen deklarerat och betalat för dessa leveranser om följande villkor är uppfyllda:

a) Den beskattningsbara personen är beroende av uppgifter från leverantörer som säljer varor genom ett elektroniskt gränssnitt eller andra tredje parter för att korrekt deklarera och betala mervärdesskatt på dessa leveranser.

b) De uppgifter som tas emot av den beskattningsbara personen är felaktiga.

c) Den beskattningsbara personen kan visa att han inte kände till och rimligen inte kunde ha känt till att dessa uppgifter var felaktiga.

2. För tillämpningen av artikel 14a i direktiv 2006/112/EG ska följande antas:

a) Att den person som säljer varor via ett elektroniskt gränssnitt är en beskattningsbar person.

b) Att den person som köper dessa varor är en icke beskattningsbar person.

Den beskattningsbara person som anses ha tagit emot och levererat varorna själv kan emellertid motbevisa de presumtioner som avses i första stycket, om personen har uppgifter som visar motsatsen.”

c) Följande rubrik ska införas före artikel 6:

”*AVSNITT 2*

Tillhandahållande av tjänster

***(Artiklarna 24–29 i direktiv 2006/112/EG)*”.**

2) Artikel 14 har strukits.

3) Följande kapitel ska införas som kapitel Va:

”KAPITEL Va

BESKATTNINGSGRUNDANDE HÄNDELSE OCH MERVÄRDESSKATTENS UTKRÄVBARHET

(AVDELNING VI I DIREKTIV 2006/112/EG)

Artikel 41a

Vid tillämpningen av artikel 66a i direktiv 2006/112/EG ska den tidpunkt då betalningen har godkänts avse den tidpunkt då betalningsbekräftelsen, meddelande om betalningsgodkännande eller ett betalningsåtagande från kunden tagits emot av leverantören eller för leverantörens räkning, som säljer varor via det elektroniska gränssnittet, oavsett när den faktiska utbetalningen görs.”

4) I kapitel X ska följande avsnitt införas som avsnitt 1a:

”AVSNITT 1a

Redovisning

(Artiklarna 241–249 i direktiv 2006/112/EG)

Artikel 54b

1. För tillämpningen av artikel 242a i direktiv 2006/112/EG ska uttrycket ”förmedla” avse användningen av ett elektroniskt gränssnitt som gör det möjligt för en kund och en leverantör, som säljer varor via det elektroniska gränssnittet, att komma i kontakt som leder till en leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster genom det elektroniska gränssnittet till den kunden.

Begreppet ”förmedla” ska emellertid inte omfatta en leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster om följande villkor är uppfyllda:

a) Den beskattningsbara personen inte, vare sig direkt eller indirekt, har fastställt de allmänna villkoren för leveransen av varorna.

b) Den beskattningsbara personen inte, vare sig direkt eller indirekt, medverkar till att påföra skatt för gjorda betalningar.

c) Den beskattningsbara personen inte, vare sig direkt eller indirekt, medverkar till beställningen eller leveransen av varorna.

d) Den beskattningsbara personen inte, vare sig direkt eller indirekt, medverkar till tillhandahållandet av tjänsten.

2. För tillämpningen av artikel 242a i direktiv 2006/112/EG ska uttrycket ”förmedla” inte omfatta fall där en beskattningsbar person bara tillhandahåller något av följande:

a) Hantering av betalningar i samband med leveransen.

b) Förteckning eller marknadsföring av varor eller tjänster.

c) Omdirigering eller överföring av kunder till andra elektroniska gränssnitt där varorna eller tjänsterna saluförs, utan någon ytterligare medverkan i leveransen eller tillhandahållandet.

Artikel 54c

1. Den beskattningsbara person som avses i artikel 242a i direktiv 2006/112/EG ska föra följande räkenskaper när det gäller leveranser där personen själv anses ha tagit emot och levererat varor i enlighet med artikel 14a i direktiv 2006/112/EG, eller om personen deltar i ett tillhandahållande av tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg för vilka personen anses agera i eget namn i enlighet med artikel 9a i denna förordning:

(a) De räkenskaper som anges i artikel 63c i denna förordning, om den beskattningsbara personen har valt att tillämpa en av de särskilda ordningar som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG.

(b) De räkenskaper som anges i artikel 242 i direktiv 2006/112/EG, om den beskattningsbara personen inte har valt att tillämpa en av de särskilda ordningar som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG.

2. Den beskattningsbara person som avses i artikel 242a i direktiv 2006/112/EG ska bevara följande uppgifter vad gäller andra leveranser eller tillhandahållanden än de som avses i punkt 1:

(a) Namn och adress på den leverantör vars leveranser förmedlas genom användning av det elektroniska gränssnittet och om följande finns tillgängliga:

i) Leverantörens elektroniska adress eller webbplats.

ii) Registreringsnumret för mervärdesskatt eller leverantörens nationella skattenummer.

iii) Leverantörens bankkontonummer eller nummer på virtuellt konto.

(b) En beskrivning av varorna, deras värde och, i förekommande fall, den plats där försändelsen eller transporten av varorna avslutas tillsammans med tidpunkten för leveransen.

(c) En beskrivning av tjänsterna, deras värde och, i förekommande fall, information för att fastställa platsen och tidpunkten för tillhandahållandet.”

5) kapitel XI avsnitt 2 ska ersättas med följande:

”AVSNITT 2

Särskilda ordningar för beskattningsbara personer som tillhandahåller tjänster till icke beskattningsbara personer, utför distansförsäljning av varor och vissa inhemska leveranser av varor

(Artiklarna 358–369x i direktiv 2006/112/EG)

Underavsnitt 1

Definitioner

Artikel 57 a

I detta avsnitt gäller följande definitioner:

1) *tredjeländerordning*: särskild ordning för tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som inte är etablerade inom gemenskapen enligt avdelning XII kapitel 6 avsnitt 2 i direktiv 2006/112/EG.

2) *unionsordning*: den särskilda ordningen för gemenskapsinterna distansförsäljningar av varor, för leveranser av varor inom en medlemsstat genom elektroniska gränssnitt som förmedlar dessa leveranser och för tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som är etablerade inom unionen, men inte i konsumtionsmedlemsstaten enligt vad som anges i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i direktiv 2006/112/EG.

3) *importordning*: särskild ordning för distansförsäljning av varor som importerats från tredje territorier eller tredjeländer enligt vad som anges i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i direktiv 2006/112/EG.

4) *särskild ordning*: tredjeländerordningen, unionsordningen eller importordningen, alltefter omständigheterna.

5) *beskattningsbar person*: en beskattningsbar person som avses i artikel 359 i direktiv 2006/112/EG som får använda tredjeländerordningen, en beskattningsbar person som avses i artikel 369b i det direktivet som får använda unionsordningen eller en beskattningsbar person som avses i artikel 369m i det direktivet som får använda sig av importordningen.

6) *förmedlare*: en person som definieras i artikel 369l.2 i direktiv 2006/112/EG.

Underavsnitt 2

Tillämpning av unionsordningen

Artikel 57b

1. Om en beskattningsbar person som utnyttjar unionsordningen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet inom gemenskapen, ska den medlemsstat där personen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet utses till identifieringsmedlemsstat.

Om en beskattningsbar person som utnyttjar unionsordningen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet utanför gemenskapen, men har mer än ett fast etableringsställe inom gemenskapen, får personen välja vilken som helst av de medlemsstater där personen har ett fast etableringsställe som identifieringsmedlemsstat i enlighet med artikel 369a andra stycket i direktiv 2006/112/EG.

2. När en beskattningsbar person som inte är etablerad inom gemenskapen utnyttjar unionsordningen för försäljning av varor ska den medlemsstat från vilken varorna försänds eller transporteras vara identifieringsmedlemsstaten. Om det finns mer än en medlemsstat varifrån varor försänds eller transporteras, kan personen välja en medlemsstat varifrån varor försänds eller transporteras som identifieringsmedlemsstat i enlighet med artikel 369a andra stycket i direktiv 2006/112/EG.

Underavsnitt 3

Unionsordningens tillämpningsområde

Artikel 57c

Unionsordningen får inte tillämpas på tjänster som tillhandahålls i en medlemsstat där den beskattningsbara personen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast

etableringsställe. Tillhandahållandet av dessa tjänster ska deklareras till de behöriga skattemyndigheterna i den medlemsstaten i den mervärdesskattedeklaration som avses i artikel 250 i direktiv 2006/112/EG.

Underavsnitt 4

Registrering

Artikel 57d

1. Om en beskattningsbar person underrättar identifieringsmedlemsstaten om sin avsikt att utnyttja tredjeländerordningen eller unionsordningen ska den särskilda ordningen gälla från och med den första dagen under påföljande kalenderkvartal.

Om den första leveransen av de varor eller tillhandahållandet av de tjänster som ska omfattas av tredjeländerordningen eller unionsordningen görs före den dagen, ska den särskilda ordningen gälla från och med den dag då den första leveransen görs, förutsatt att uppgifterna om inledandet av den verksamhet som ska omfattas av ordningen lämnas av den beskattningsbara personen till identifieringsmedlemsstaten senast den tionde dagen i den månad som följer på den första leveransen.

2. Om en beskattningsbar person eller en förmedlare som agerar för dennes räkning underrättar identifieringsmedlemsstaten om att personen avser att utnyttja importordningen, ska den särskilda ordningen gälla från den dag då den beskattningsbara person eller förmedlaren har tilldelats det individuella registreringsnumret för mervärdesskatt för den importordning som fastställs i artikel 369q.1 och 369q.3 i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 57e

Identifieringsmedlemsstaten ska identifiera den beskattningsbara person som utnyttjar unionsordningen med hjälp av dennes registreringsnummer för mervärdesskatt i enlighet med artiklarna 214 och 215 i direktiv 2006/112/EG.

Det individuella registreringsnummer som tilldelats en förmedlare i enlighet med artikel 369q.2 i direktiv 2006/112/EG ska göra det möjligt för personen att agera som förmedlare på uppdrag av beskattningsbara personer som utnyttjar importordningen. Detta nummer kan dock inte användas av förmedlaren för att deklarera mervärdesskatt på beskattningsbara transaktioner.

Artikel 57f

1. Om en beskattningsbar person som utnyttjar unionsordningen inte längre uppfyller kraven i definitionen i artikel 369a.2 första stycket i direktiv 2006/112/EG, ska den medlemsstat där personen har registrerats upphöra att vara identifieringsmedlemsstat.

Om denna beskattningsbara person fortfarande uppfyller villkoren för att utnyttja denna särskilda ordning, ska denne, för att få fortsätta att utnyttja ordningen, som ny identifieringsmedlemsstat ange en annan medlemsstat där han har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller, om han inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet inom gemenskapen, en medlemsstat där han har ett fast etableringsställe. Om en beskattningsbar person som utnyttjar unionsordningen för leverans av varor inte är etablerad inom gemenskapen ska han som ny identifieringsmedlemsstat ange en medlemsstat från vilken han försänder eller transporterar varor.

Om identifieringsmedlemsstaten ändras i enlighet med andra stycket, ska denna ändring gälla från och med den dag då den beskattningsbara personen upphör att ha ett säte eller ett fast etableringsställe i den medlemsstat som tidigare angetts som identifieringsmedlemsstat, eller från den dag då den beskattningsbara personen upphör att försända eller transportera varor från den medlemsstaten.

2. Om en beskattningsbar person som utnyttjar unionsordningen eller en förmedlare som agerar för dennes räkning inte längre uppfyller kraven i artikel 369a.3 b–e andra stycket i direktiv 2006/112/EG, ska den medlemsstat där den beskattningsbara personen eller dennes förmedlare har registrerats upphöra att vara identifieringsmedlemsstat.

Om denna beskattningsbara person eller dennes förmedlare fortfarande uppfyller villkoren för att använda denna särskilda ordning, ska denne, för att få fortsätta att använda ordningen, som ny identifieringsmedlemsstat ange den medlemsstat i vilken han har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller, om han inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet inom gemenskapen, en medlemsstat där han har ett fast etableringsställe.

Om identifieringsmedlemsstaten ändras i enlighet med andra stycket, ska denna ändring gälla från den dag då den beskattningsbara personen eller dennes förmedlare upphör att ha sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe i den medlemsstat som tidigare angetts som identifieringsmedlemsstat.

Artikel 57g

1. En beskattningsbar person som utnyttjar tredjeländerordningen eller unionsordningen får upphöra att använda dessa särskilda ordningar, oberoende av om han fortsätter att leverera varor eller tillhandahålla tjänster som kan omfattas av dessa särskilda ordningar. Den beskattningsbara personen ska underrätta identifieringsmedlemsstaten senast 15 dagar före utgången av det kalenderkvartal som föregår kalenderkvartalet under vilket han avser att upphöra att utnyttja ordningen. Upphörandet ska ha verkan från och med den första dagen i nästa kalenderkvartal.

De mervärdesskatteskyldigheter som avser leverans av varor eller tillhandahållanden av tjänster vilka uppkommer efter den dag då upphörandet fick verkan, ska fullgöras direkt hos skattemyndigheterna i den berörda konsumtionsmedlemsstaten.

2. En beskattningsbar person som utnyttjar importordningen får upphöra att använda denna ordning, oberoende av om han fortfarande bedriver distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland. Den beskattningsbara personen eller en förmedlare som agerar för dennes räkning ska underrätta identifieringsmedlemsstaten senast 15 dagar före utgången av den månad som föregår den under vilken han avser att upphöra att använda ordningen. Upphörandet ska ha verkan från och med den första dagen i nästa månad, och den beskattningsbara personen ska inte längre tillåtas använda ordningen för leveranser från och med den dagen.

Underavsnitt 5

Rapporteringsskyldigheter

Artikel 57h

1. En beskattningsbar person eller en förmedlare som agerar för dennes räkning ska senast den tionde dagen under påföljande månad på elektronisk väg underrätta identifieringsmedlemsstaten om något av följande:

(a) Om verksamheten inom ramen för en särskild ordning upphör.

(b) Om verksamheten inom ramen för en särskild ordning förändras på ett sådant sätt att den beskattningsbara personen inte längre uppfyller villkoren för att utnyttja denna särskilda ordning, och

(c) eventuella ändringar av den information som tidigare har lämnats till identifieringsmedlemsstaten.

2. Om identifieringsmedlemsstaten ändras i enlighet med artikel 57f, ska den beskattningsbara personen eller en förmedlare som agerar för dennes räkning informera båda de berörda medlemsstaterna om ändringen senast den tionde dagen i den månad som följer på flytten av det etablerade sätet. Den beskattningsbara personen ska till den nya identifieringsmedlemsstaten lämna de registreringsuppgifter som krävs när en beskattningsbar person för första gången utnyttjar en särskild ordning.

Underavsnitt 6

Uteslutning

Artikel 58

1. Om en beskattningsbar person som utnyttjar en av de särskilda ordningarna uppfyller minst ett av de kriterier för uteslutning som anges i artikel 369e eller strykning ur registreringsregistret i enlighet med artikel 363 eller i artikel 369r.1 och 369r.3 i direktiv 2006/112/EG, ska identifieringsmedlemsstaten utesluta den beskattningsbara personen från den ordningen.

Endast identifieringsmedlemsstaten kan utesluta en beskattningsbar person från rätten att använda någon av de särskilda ordningarna.

Identifieringsmedlemsstaten ska grunda sitt beslut om uteslutning eller strykning på alla tillgängliga uppgifter, inbegripet uppgifter som tillhandahålls av en annan medlemsstat.

2. Uteslutning av en beskattningsbar person från tredjeländerordningen eller unionsordningen får verkan från och med den första dagen i kalenderkvartalet efter den dag då beslutet om uteslutning på elektronisk väg sänds till den beskattningsbara personen. Om uteslutningen beror på att sätet eller det fasta etableringsstället har flyttats eller den plats från vilken försändelsen eller transporten av varor börjar, ska uteslutningen dock få verkan från och med dagen för denna flytt.

3. Uteslutning av en beskattningsbar person från importordningen får verkan från och med den första dagen i månaden efter den dag då beslutet om uteslutning på elektronisk väg sänds till den beskattningsbara personen, med undantag för följande situationer:

(a) Om uteslutningen beror på att sätet eller det fasta etableringsstället har flyttats, varvid uteslutningen får verkan från och med dagen för denna flytt.

(b) Om uteslutningen beror på hans upprepade underlåtenhet att följa reglerna i denna ordning, varvid uteslutningen ska börja gälla från och med dagen efter den dag då beslutet om uteslutning på elektronisk väg sändes till den beskattningsbara personen.

4. Med undantag för den situation som omfattas av led b ska de individuella registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats för användning av systemet för import vara giltiga under den tidsperiod som krävs för att importera de varor som levererats före dagen för uteslutningen, som dock inte får överstiga två månader från och med den dagen.

5. Om en förmedlare uppfyller ett av kriterierna för strykning som föreskrivs i artikel 369r.2 i direktiv 2006/112/EG, ska identifieringsmedlemsstaten stryka den förmedlaren ur registreringsregistret och utesluta beskattningsbara personer som företräds av den förmedlaren från importordningen.

Bara identifieringsmedlemsstaten kan stryka en förmedlare från registreringsregistret.

Identifieringsmedlemsstaten ska grunda sitt beslut om uteslutning på alla tillgängliga uppgifter, inbegripet information som tillhandahålls av en annan medlemsstat.

Strykning av en beskattningsbar person från registreringsregistret får verkan från och med den första dagen i månaden efter den dag då beslutet om strykning på elektronisk väg sänds till förmedlaren och de beskattningsbara personer som denne företräder, med undantag för följande situationer:

(a) Om strykningen beror på att sätet eller det fasta etableringsstället har flyttats ska strykningen få verkan från och med dagen för denna flytt.

(b) Om strykningen av förmedlaren beror på dennes upprepade underlåtenhet att följa reglerna i importordningen ska strykningen börja gälla från och med dagen efter den dag då beslutet om strykning på elektronisk väg sändes till förmedlaren och de beskattningsbara personer som denne företräder.

Artikel 58 a

Om en beskattningsbar person som utnyttjar en av de särskilda ordningarna inte har levererat några varor eller tillhandahållit några tjänster som omfattas av denna ordning i någon konsumtionsmedlemsstat under en period på två år, ska den beskattningsbara verksamheten antas ha avslutats i den mening som avses i artikel 363 b, artikel 369e b, artikel 369r.1 b eller artikel 369r.3 b i direktiv 2006/112/EG. Detta avslutande får inte hindra den beskattningsbara personen från att använda någon av de särskilda ordningarna när han på nytt inleder verksamhet som omfattas av någon av dessa ordningar.

Artikel 58b

1. Om en beskattningsbar person utesluts från någon av de särskilda ordningarna på grund av upprepad underlåtenhet att följa reglerna i den ordningen, ska den beskattningsbara personen fortsätta vara utesluten från att utnyttja någon av ordningarna i alla medlemsstater under en period på två år efter den deklarationsperiod under vilken den beskattningsbara personen uteslöts.

Första stycket ska dock inte tillämpas på importordningen, där uteslutningen beror på att den förmedlare som agerar på uppdrag av den beskattningsbara personen upprepade gånger underlåtit att följa reglerna.

När en förmedlare stryks från registreringsregistret för att upprepade gånger ha underlåtit att följa reglerna i importordningen, ska han inte ha rätt att agera som förmedlare under två år efter den månad under vilken förmedlaren ströks från det registret.

2. En beskattningsbar person eller en förmedlare ska anses att upprepade gånger ha underlåtit att följa reglerna i en av de särskilda ordningarna i den mening som avses i artikel 363 d, artikel 369e d, artikel 369r d.1, artikel 369r.2 c eller artikel 369r.3 d i direktiv 2006/112/EG i åtminstone följande fall:

(a) Identifieringsmedlemsstaten har utfärdat påminnelser i enlighet med artikel 60a till den beskattningsbara personen eller en förmedlare som agerar för dennes räkning för de tre närmast föregående deklarationsperioderna och mervärdesskattedeklarationen inte har lämnats in för var och en av dessa deklarationsperioder inom tio dagar efter det att påminnelsen utfärdats.

(b) Identifieringsmedlemsstaten har utfärdat påminnelser i enlighet med artikel 63a till den beskattningsbara personen eller en förmedlare som agerar för dennes räkning för de tre närmast föregående deklarationsperioderna och den beskattningsbara personen eller en förmedlare som agerar för dennes räkning inte har betalat hela den deklarerade mervärdesskatten för var och en av dessa deklarationsperioder inom tio dagar efter det att påminnelsen utfärdades, förutom då det återstående obetalda beloppet understiger 100 euro för var och en av dessa deklarationsperioder.

(c) Den beskattningsbara personen eller en förmedlare som agerar för dennes räkning, efter en begäran från identifieringsmedlemsstaten och en månad efter en efterföljande påminnelse från identifieringsmedlemsstaten, har underlåtit att göra räkenskaperna tillgängliga på elektronisk väg enligt vad som avses i artiklarna 369, 369k och 369x i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 58c

En beskattningsbar person som har uteslutits från tredjeländerordningen eller unionsordningen ska fullgöra alla mervärdesskatteskyldigheter avseende leverans av varor eller tillhandahållanden av tjänster som uppkommer efter den dag då uteslutningen fick verkan direkt hos skattemyndigheterna i den berörda konsumtionsmedlemsstaten.

Underavsnitt 7

Mervärdesskattedeklaration

Artikel 59

1. Varje deklarationsperiod i den mening som avses i artikel 364, artikel 369f eller artikel 369s i direktiv 2006/112/EG ska vara en separat deklarationsperiod.

2. Om tredjeländerordningen eller unionsordningen, i enlighet med andra stycket i artikel 57d.1, gäller från dagen för det första tillhandahållandet, ska den beskattningsbara personen lämna in en separat mervärdesskattedeklaration för det kalenderkvartal då det första tillhandahållandet ägde rum.

3. Om en beskattningsbar person har varit registrerad inom tredjeländerordningen eller unionsordningen under en deklarationsperiod, ska han lämna in mervärdesskattedeklarationer och göra motsvarande mervärdesskattebetalningar till identifieringsmedlemsstaten för varje ordning avseende gjorda leveranser och tillhandahållanden och de perioder som omfattas av den ordningen.

4. Om identifieringsmedlemsstaten ändras i enlighet med artikel 57f efter den första dagen under deklarationsperiod i fråga, ska den beskattningsbara personen eller en förmedlare som agerar för dennes räkning lämna in mervärdesskattedeklarationer och göra motsvarande mervärdesskattebetalningar till både den förra och den nya identifieringsmedlemsstaten avseende de tillhandahållanden som gjordes under de respektive perioder när medlemsstaterna var identifieringsmedlemsstat.

Artikel 59 a

Om en beskattningsbar person som utnyttjar en särskild ordning inte har levererat några varor eller tillhandahållit några tjänster i någon konsumtionsmedlemsstat inom ramen för den särskilda ordningen under en deklarationsperiod och inte har några rättelser som ska göras för tidigare mervärdesskattedeklarationer, ska han lämna in en mervärdesskattedeklaration i vilken det anges att inga leveranser eller tillhandahållanden har gjorts under denna period (en nollmervärdesskattedeklaration).

Artikel 60

Belopp i mervärdesskattedeklarationer som upprättas inom ramen för de särskilda ordningarna får inte avrundas uppåt eller nedåt till närmaste heltal i den berörda valutan. Det exakta mervärdesskattebeloppet ska redovisas och betalas.

Artikel 60 a

Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg påminna de beskattningsbara personer eller förmedlare som agerar för deras räkning, som inte har lämnat in en mervärdesskattedeklaration i enlighet med artikel 364, artikel 369f eller artikel 369s i direktiv 2006/112/EG, om deras skyldighet att lämna in en sådan deklaration. Identifieringsmedlemsstaten ska utfärda påminnelsen på tionde dagen efter den dag då deklarationen borde ha lämnats in, och ska på elektronisk väg informera de övriga medlemsstaterna att en påminnelse har utfärdats.

Den berörda konsumtionsmedlemsstaten ska ha ansvaret för eventuella senare påminnelser och åtgärder för att fastställa och driva in mervärdesskatten.

Oavsett eventuella påminnelser som har utfärdats och eventuella åtgärder som vidtagits av konsumtionsmedlemsstaten ska den beskattningsbara personen eller den förmedlare som agerar för dennes räkning lämna mervärdesskattedeklarationen till identifieringsmedlemsstaten.

Artikel 61

1. Ändringar av de sifferuppgifter som anges i en mervärdesskattedeklaration avseende perioder fram till och inklusive den senaste deklarationsperioden under 2020 ska, efter det att den har lämnats in, endast göras genom ändringar av denna deklaration och inte genom justeringar i en senare deklaration.

Ändringar av de sifferuppgifter som anges i en mervärdesskattedeklaration avseende perioder från den första deklarationsperioden under 2021 ska, efter det att den har lämnats in, endast göras genom ändringar av en senare deklaration.

2. De ändringar som avses i punkt 1 ska lämnas till identifieringsmedlemsstaten på elektronisk väg inom tre år från den dag då den ursprungliga deklarationen skulle ha lämnats in.

Konsumtionsmedlemsstatens regler om fastställande av skatt och rättelser ska dock inte påverkas.

Artikel 61a

1. En beskattningsbar person eller en förmedlare som agerar för dennes räkning ska lämna sin slutliga mervärdesskattedeklaration och eventuella försenade inlämningar av tidigare mervärdesskattedeklarationer och motsvarande mervärdesskattebetalningar till den medlemsstat som var identifieringsmedlemsstat vid tidpunkten för upphörandet, uteslutningen eller ändringen i följande fall:

(a) Han upphör att utnyttja en av de särskilda ordningarna.

(b) Han utesluts från någon av de särskilda ordningarna.

(c) Han ändrar identifieringsmedlemsstat i enlighet med artikel 57f.

Eventuella rättelser av den slutliga deklarationen och tidigare deklarationer som uppkommit efter inlämnandet av den slutliga deklarationen ska fullgöras direkt hos skattemyndigheterna i den berörda konsumtionsmedlemsstaten.

2. En förmedlare ska lämna in den slutliga mervärdesskattedeklarationen för alla beskattningsbara personer för vars räkning denne agerar och eventuella försenade inlämningar av tidigare deklarationer och motsvarande betalningar till den medlemsstat som var identifieringsmedlemsstat vid tidpunkten för strykningen eller ändringen (flytten) i följande fall:

(a) Han har strukits från registreringsregistret.

(b) Han ändrar identifieringsmedlemsstat i enlighet med artikel 57f.2.

Eventuella rättelser av den slutliga deklarationen och tidigare deklarationer som uppkommit efter inlämnandet av den slutliga deklarationen ska fullgöras direkt hos skattemyndigheterna i den berörda konsumtionsmedlemsstaten.

Underavsnitt 7a

Importordning – beskattningsgrundande händelse

Artikel 61b

Vid tillämpningen av artikel 369n i direktiv 2006/112/EG, ska den tidpunkt då betalningen har godkänts avse den tidpunkt då betalningsbekräftelsen, meddelande om betalningsgodkännande eller ett betalningsåtagande från kunden tagits emot av den leverantör eller för den leverantörs räkning som utnyttjar importordningen, eller vid tillämpning av artikel 14a.1 i direktiv 2006/112/EG, av den leverantör som säljer varor via det elektroniska gränssnittet, oavsett när den faktiska utbetalningen görs.

Underavsnitt 8

Valuta

Artikel 61c

Om en identifieringsmedlemsstat som inte har euron som valuta fastställer att mervärdesskattedeklarationer ska upprättas i dess nationella valuta, ska detta gälla mervärdesskattedeklarationerna för alla beskattningsbara personer som utnyttjar de särskilda ordningarna.

Underavsnitt 9

Betalningar

Artikel 62

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 63a tredje stycket och artikel 63b ska den beskattningsbara personen eller den förmedlare som agerar för dennes räkning göra eventuella betalningar till identifieringsmedlemsstaten.

Mervärdesskattebetalningar som görs av den beskattningsbara personen eller den förmedlare som agerar för dennes räkning ska, i enlighet med artikel 367, artikel 369i eller artikel 369v i direktiv 2006/112/EG, hänföra sig till den mervärdesskattedeklaration som lämnats in i enlighet med artikel 364, artikel 369f eller artikel 369s i det direktivet. Eventuella senare justeringar av betalade belopp får endast göras av den beskattningsbara personen eller den förmedlare som agerar för dennes räkning med hänvisning till denna deklaration och får varken tas upp i en annan deklaration eller justeras i en senare deklaration. Varje betalning ska göras med hänvisning till referensnumret på den specifika deklarationen.

Artikel 63

En identifieringsmedlemsstat som tar emot ett belopp som är högre än det belopp som följer av den mervärdesskattedeklaration som lämnas in i enlighet med artikel 364, artikel 369f eller artikel 369s i direktiv 2006/112/EG, ska återbetala det överskjutande beloppet direkt till den berörda beskattningsbara personen eller den förmedlare som agerar för dennes räkning.

Om en identifieringsmedlemsstat har mottagit ett belopp avseende en mervärdesskattedeklaration som senare visar sig vara felaktig och den medlemsstaten redan har fördelat detta belopp till konsumtionsmedlemsstaterna, ska dessa konsumtionsmedlemsstater återbetala sin respektive del av eventuella överskjutande belopp direkt till den beskattningsbara personen eller den förmedlare som agerar för dennes räkning.

När överskjutande belopp avser perioder fram till och med den sista deklarationsperioden 2018, ska identifieringsmedlemsstaten emellertid återbetala den relevanta andelen av den motsvarande delen av belopp som behållits i enlighet med artikel 46.3 i förordning (EU) nr 904/2010 och konsumtionsmedlemsstaten ska återbetala det överskjutande beloppet minskat med det belopp som ska återbetalas av identifieringsmedlemsstaten.

Konsumtionsmedlemsstaterna ska på elektronisk väg underrätta identifieringsmedlemsstaten om dessa återbetalningsbelopp.

Artikel 63 a

Om en beskattningsbar person eller den förmedlare som agerar för dennes räkning har lämnat in en mervärdesskattedeklaration i enlighet med artikel 364, artikel 369f eller artikel 369s i direktiv 2006/112/EG men det inte har gjorts någon inbetalning eller inbetalningen understiger det belopp som följer av deklarationen, ska identifieringsmedlemsstaten på elektronisk väg den tionde dagen efter den dag då betalningen senast skulle ha gjorts i enlighet med artikel 367, artikel 369i eller artikel 369v i direktiv 2006/112/EG påminna den beskattningsbara personen eller den förmedlare som agerar för dennes räkning om eventuell mervärdesskatt som förfallit till betalning.

Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg informera konsumtionsmedlemsstaterna om att påminnelsen har skickats ut.

Den berörda konsumtionsmedlemsstaten ska ha ansvaret för eventuella senare påminnelser och åtgärder för att driva in mervärdesskatten. När konsumtionsmedlemsstaten har utfärdat sådana senare påminnelser ska motsvarande mervärdesskatt betalas till denna medlemsstat.

Konsumtionsmedlemsstaten ska på elektronisk väg informera identifieringsmedlemsstaten om att en påminnelse har utfärdats.

Artikel 63b

Om en mervärdesskattedeklaration inte har lämnats in, har lämnats in för sent, är ofullständig eller felaktig, eller om mervärdesskatten betalas för sent, ska eventuell ränta, straffavgift eller annan avgift beräknas och fastställas av konsumtionsmedlemsstaten. Den beskattningsbara personen ska betala sådan ränta, straffavgift eller annan avgift direkt till konsumtionsmedlemsstaten.

Underavsnitt 10

Räkenskaper

Artikel 63c

1. För att de räkenskaper som förs av den beskattningsbara personen ska anses vara tillräckligt detaljerade i den mening som avses i artiklarna 369 och 369k i direktiv 2006/112/EG ska de innehålla följande uppgifter:

(a) Konsumtionsmedlemsstat till vilken leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänsterna görs.

(b) Typen av tjänster eller beskrivningen av och mängden varor som levereras.

(c) Datum för leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna.

(d) Beskattningsunderlag med angivande av den valuta som används.

(e) Senare ökningar eller minskningar av beskattningsunderlaget.

(f) Tillämpad mervärdesskattesats.

(g) Mervärdesskattebelopp som ska betalas med angivande av den valuta som används.

(h) Datum och belopp för mottagna betalningar.

(i) Eventuella förskottsbetalningar som mottagits före leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna, om dessa finns tillgängliga.

(j) Om faktura utfärdas, de uppgifter som fakturan innehåller.

(k) Vad gäller tjänster, de uppgifter som används för att fastställa den plats där kunden är etablerad eller är bosatt eller stadigvarande vistas och, vad gäller varor, de uppgifter som används för att fastställa den plats där försändelsen eller transporten av varorna till kunden börjar och avslutas.

(l) Alla bevis på eventuella återinföranden av varor, inklusive beskattningsunderlaget och den mervärdesskattesats som tillämpats.

2. För att de räkenskaper som förs av den beskattningsbara personen eller den förmedlare som agerar för dennes räkning ska anses vara tillräckligt detaljerade i den mening som avses i artikel 369x i direktiv 2006/112/EG ska de innehålla följande uppgifter:

(a) Den konsumtionsmedlemsstat till vilken leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna görs.

(b) Beskrivning av och mängden varor som levereras.

(c) Datum för leveransen av varorna.

(d) Beskattningsunderlag med angivande av den valuta som används.

(e) Senare ökningar eller minskningar av beskattningsunderlaget.

(f) Tillämpad mervärdesskattesats.

(g) Mervärdesskattebelopp som ska betalas med angivande av den valuta som används.

(h) Datum och belopp för mottagna betalningar.

(i) Eventuella förskottsbetalningar som mottagits före leveransen av varorna, om dessa finns tillgängliga.

(j) Om faktura utfärdas, de uppgifter som fakturan innehåller.

(k) De uppgifter som används för att fastställa den plats där försändelsen eller transporten av varorna till kunden börjar och avslutas.

(l) Bevis på eventuella återinföranden av varor, inklusive beskattningsunderlaget och den mervärdesskattesats som tillämpats.

(m) Det unika referensnumret för sändningar eller det unika transaktionsnumret.

3. De uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 ska registreras av den beskattningsbara personen eller den förmedlare som agerar för dennes räkning på ett sådant sätt att de kan göras tillgängliga på elektronisk väg utan dröjsmål och för varje enskild vara som levereras eller för varje enskild tjänst som tillhandahålls.

Om en beskattningsbar person eller förmedlaren som agerar för dennes räkning har uppmanats att på elektronisk väg lämna de räkenskapsuppgifter som avses i artiklarna 369, 369k och 369x i direktiv 2006/112/EG och han har underlåtit att lämna in dem inom 20 dagar från dagen för begäran, ska identifieringsmedlemsstaten påminna den beskattningsbara personen eller förmedlaren som agerar för dennes räkning att lämna in dessa uppgifter. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg informera konsumtionsmedlemsstaterna om att påminnelsen har skickats ut.”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Medlemsstaterna ska dock tillåta beskattningsbara personer och förmedlare som agerar för deras räkning att lämna de uppgifter som krävs i enlighet med artikel 360, artikel 369c eller artikel 369o i direktiv 2006/112/EG för registrering enligt de särskilda ordningarna från och med den 1 oktober 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande